Vlaams Parlement

**896** (2020-2021) – Nr. 1
ingediend op 9 juli 2021 (2020-2021)

# Voorstel van resolutie

van Johan Deckmyn, Kristof Slagmulder, Carmen Ryheul, Anke Van dermeersch, Filip Dewinter en Chris Janssens

## over de vertegenwoordiging van het Vlaams Parlement in interparlementaire organisaties

verzendcode: BUI

TOELICHTING

In heel wat interparlementaire vergaderingen heeft de Senaat een afvaardiging. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de Parlementaire Assemblee van de Raad van Europa, de Parlementaire Assemblee van de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE), de Parlementaire Assemblee van de Unie voor de Middellandse Zee (PA-UvM), de Conferentie van commissies voor de communautaire en Europese aangelegenheden (COSAC), de Gezamenlijke Parlementaire Controlegroep voor Europol, de NAVO Parlementaire Assemblee (NAVO PA) en de Interparlementaire Unie (IPU).

Binnen de Interparlementaire Unie opereren ook een aantal bilaterale secties. Voorbeelden zijn de bilaterale secties België-Oekraïne, België-Wit-Rusland, België-Rusland en België-Moldavië. De leden van die bilaterale secties zijn volksvertegenwoordigers uit zowel de Kamer van volksvertegenwoordigers als de Senaat.

Volgens de Senaat "hebben de deelstaten toegang tot internationale parlementaire organisaties (…) via hun vertegenwoordigers in de Senaat". Met het brede draagvlak dat bestaat voor de afschaffing van de Senaat bij zowel de politieke partijen van België als bij de bevolking lijkt het echter wat contradictorisch dat de deelstaten alleen via een omweg toegang hebben tot die internationale parlementaire organisaties. Bovendien kan – uitgaande van dat brede draagvlak – het best proactief rekening worden gehouden met de mogelijkheid dat de Senaat na de verkiezingen van 2024 definitief afgeschaft wordt.

Dat is des te meer het geval als in ogenschouw wordt genomen dat het Koninkrijk België een unilaterale verklaring (nr. 51) heeft afgelegd bij het sluiten van het Verdrag van Lissabon, waarin het verduidelijkt dat "zowel de Kamer van Volksvertegenwoordigers en de Senaat van het federaal Parlement als de parlementaire vergaderingen van de Gemeenschappen en Gewesten, in functie van de bevoegdheden die de Unie uitoefent, optreden als componenten van het nationaal parlementair stelsel of als kamers van het nationaal Parlement". Op die manier geeft de Belgische Staat aan dat het – minstens voor de bevoegdheden die de Unie uitoefent – de parlementen van de deelstaten ten volle hun rol wil laten spelen.

Een rechtstreekse vertegenwoordiging van de deelstaten in de verschillende internationale parlementaire organisaties zou de zichtbaarheid van Vlaanderen wereldwijd vergroten en de evenwaardige status van de parlementen van de deelstaten bekrachtigen.

Dat is des te meer het geval voor organen met een interparlementaire vertegenwoordiging die verbonden zijn aan de Europese Unie. Meer in het bijzonder gaat het om de Conferentie van commissies voor de communautaire en Europese aangelegenheden (COSAC) en de Gezamenlijke Parlementaire Controlegroep voor Europol. Ook in die gremia wordt Vlaanderen alleen onrechtstreeks vertegenwoordigd via de deelstaatsenatoren. De expliciete unilaterale verklaring (nr. 51) van het Koninkrijk België bij het Verdrag van Lissabon voorziet in een duidelijke grond voor een rechtstreekse vertegenwoordiging van de deelstaatparlementen.

Verschillende interparlementaire organisaties werken echter volledig buiten het kader van de Europese Unie. Zo is de Interparlementaire Unie (IPU) een internationale parlementaire organisatie die zich al sinds 1889 inzet voor een wereldwijde parlementaire dialoog. In artikel 3.3 van de statuten van de IPU staat dat in een federale staat alleen het federale parlement een verzoek tot lidmaatschap van de IPU kan instellen.[1]

Johan DECKMYN
Kristof SLAGMULDER
Carmen RYHEUL
Anke VAN DERMEERSCH
Filip DEWINTER
Chris JANSSENS

[1] "In a federal State, only the federal Parliament may make a request to become a Member of the Inter-Parliamentary Union."

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– gelet op:
  1° het brede draagvlak voor de afschaffing van de Senaat bij zowel de bevolking als de politieke partijen van België;
  2° de status van het Vlaams Parlement als volwaardige component van het nationale parlementaire stelsel voor de bevoegdheden van de Europese Unie, zoals blijkt uit verklaring nr. 51 gehecht aan de slotakte van de intergouvernementele conferentie die het Verdrag van Lissabon heeft aangenomen;
  3° artikel 3.3 van de statuten van de Interparlementaire Unie, dat bepaalt dat in een federale staat alleen het federale parlement een verzoek tot lidmaatschap van de Interparlementaire Unie kan instellen;

– overwegende dat:
  1° de vertegenwoordiging van de deelstaatparlementen in interparlementaire organisaties alleen via de Senaat plaatsvindt;
  2° er geen hiërarchie bestaat tussen de deelstaatparlementen enerzijds, en het federale parlement anderzijds, maar dat de respectieve bevoegdheden van die parlementen voortvloeien uit de exclusieve bevoegdheidsverdeling krachtens de Grondwet;
  3° het Vlaams Parlement in de geest van verklaring nr. 51 gehecht aan de slotakte van de intergouvernementele conferentie die het Verdrag van Lissabon heeft aangenomen rechtstreeks vertegenwoordigd zou moeten zijn in de Conferentie van commissies voor de communautaire en Europese aangelegenheden (COSAC) en de Gezamenlijke Parlementaire Controlegroep voor Europol;

– vraagt aan de Senaat om:
  1° deze resolutie te behandelen en er een gedachtewisseling over te organiseren;
  2° actief mee te werken aan een kader dat de rechtstreekse vertegenwoordiging van het Vlaams Parlement in diverse interparlementaire organisaties kan realiseren;
  3° in samenspraak met de Kamer van volksvertegenwoordigers een verzoek te richten aan de voorzitter van de Interparlementaire Unie om – rekening houdend met de Belgische institutionele context – de statuten van de Interparlementaire Unie aan te passen opdat het Vlaams Parlement een verzoek tot lidmaatschap kan instellen;

– vraagt aan de voorzitter van het Vlaams Parlement om deze resolutie aan de voorzitter van de Senaat en de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers te bezorgen.

Johan DECKMYN
Kristof SLAGMULDER
Carmen RYHEUL
Anke VAN DERMEERSCH
Filip DEWINTER
Chris JANSSENS